

Արիք վաշան տէրութեան Փարօս-
ներուն (Պէնէր) վերատեսու և անուա-
նեցաւ :

ԱՐԴՅՈՒՆՆԱԴՐ

“Ատիլանթաց թիւերնուս մէջ համառօտիւ ծանուցինք Պաեր . Եզեւսան Յօհաննէս եպիսկոպոսին վերահաստատվելը Պանտրմայի առաջնարդութեան վըրաց :

Այս վերահաստատութիւնը կրնաց
շատերուն զորմանք պատճառել, մասնա-
ւանդ անոնց՝ որ Պանարմայի անցըերուն
ուշադրութեամբ հետաքնին և զած են :
Յայտնի է որ Պանարմայի ժողովուրդը
կրօնակուսութեան դիմած ժամանակը
Դեր . Եղեսեան եղիսկուդոսն առաջնորդ
էր Հան, եւ չէր կրցեր ժողովուրդը խա-
զազել եւ այս վառ զործին առաջքն առ-
նուլ, եւ վերջապէս իր անկարութիւ-
նը խոստովանելով՝ հրաժարական առելը
էր ազգային Հոգեւոր ժողովն : Հիմա
ալ՝ որչափ որ խոսվութեան պարագը-
լուխներն ու հետաքալները յիշեալ Դեր.
Եպիսկոպոսին վերահաստատվելոց կուզեն
եղեր, այսու ամենայնիւ շատեր ալ կան
խաջազանէր եւ պարկեցաւ մարդիկ որ չեն
ուզեր, եւ այս շատերը Հաճի Արքակոսին
կողմանիցները չեն : Եզրային կառավա-
րութիւնն այս պարագաներու վրայ եր-
կար մտածելով՝ աւելի կուպէր Հաճի Ար-
քակոսն եւ անոր մէկ քանի ընկիրները
Պահարմային հեռացընել թէ որ վրանին
դլաւուոր յանցանք մը հանսանգած
ըլլար՝ քան թէ Դեր . Երեսեանը վե-
րահաստատել . բայց տառաջնը անհետը
ըլլուլով, պարսուարեցաւ հետաքնի-
րուն երկրորդ վախճառը կատարել՝ սուս
ու փուձ մեկնութեանց առիթ չտալու
համար :

Տեսնենք թէ Գեր. Յ. Եղեաւան
եպիսկոպոսն այս անդամ պիտի յաջողըն
խոռվին ալծերը խտղագութեամբ թիւելու եւ¹
զանազան ձիւցերու բաժնը վաճ երկապա-²
ռականթիւնը Պահապամակի ժաղովը դեան
մէջէն վերցընելով՝ խաղաղատէր եւ ողջա-
միտ մասին վասահութիւնը գրաւելու :

ԱԵՐՆ մեր 409 թուով Պահաքը-
մայի գործերուն վրայ հրատարակած յօդ-
ուածին պատասխան տուեր է, իւր 33
թուոյն մէջ : ԱԵՐՆ մեր զրածներն ան-
ժխտելի ապացոյցներով եւ նոյնիսկ ԱԵՐ-
ՆԻ հրատարակած խօռքերովն հաստա-
տեր էինք : Այն վիաստերն ու ապացոյց-
ները ցրելու գիւրին ծամբայ մը գտեր
է ԱԵՐՆ, այսինքն սուտ հանել մեր եւ
իր ըսածները՝ միայն ոռո՞ն ըսելով, եւ
քանի մը պատուարժան եկեղեցականնե-
րու անուններ յիշելով՝ որոց երեսն
անդամ տեսած չունի : Յիշեալ եկեղե-
ցականները՝ որ ազդին կողմէն յա-
տուեկ քննութեան պաշտօնով՝ Պահաքը-
մա դացած եկած են, մերը ըսածներն ազ-
դացին ժողովին մէջ հաստատելի ետեւ
դացեր անոր հակառակը ԱԵՐՆ-ն ականջն
ու մաս մասնակին ենի :

Ի վար փաստացիր սև պղու։
Տայց Ա՞նշան թզթակից ալ ունի
Գյանտըմա, որ խռովութեան առաջ-
նարդներէն մէնին ըլլալով՝ բնականա-
րար ծիշդ տեղիկութիւն ունի անցած
անցքերուն, եւ անաշառ անկողմնափրաւ-
թեամբ ամեն բան Ա՞նշանին կը զբէ։ Ա՞ն-
շան ալ՝ ինչպէս ամենուն յայտնիէ, եւ
ինչպէս ինքնալ կը վկայէ, անկողմնապահ,

անկառագույն եւ ճշմարտասէրը լլալով՝ առանկ արժանահաւաա թղթակցի մը մէկ խօսքը գեաինը չնկեր : Ասոր համար է որ Վեցին տուած տեղեկութիւնները ճշմարիտ եւ ուղեղ են . իսկ Վասիլ ազգին հոգուն կանունած է մահման մէջ առև մատու

մէն խրիզված եւ վէճրիմէջ շահ մը չու-
նեցող անձանց կ' պաշտօնէ բերած ան-
զեկութիւններն հրտարակելովը կողմ-
նակցութիւնը ըրած կը լլոյ, եւ սուտ կամ
սխալ կը խօսի :

տածը իրիկունը կոյրէ եղեր . և ասոր
ապացոյց՝ Գեր . Եղեսեան եղիսկոպո-
սին հիմ հին եւ ուրամտերմաթիւն ու-
նենալն ու հիմա զանիկա չպաշտպանելն
է , մինչ Առեղու յիշեալ եկեղեցա-
կանին բողեկամ ըլլալու պատիւը չունի
եղեր (կը ցաւինք այս բարձր պատիւէն
գուրեկ մնացած ըլլալուն վրայ) , և սա-
կայն զանիկա կը պաշտպանէ : Ի՞նչ ըս-
քանչելի պատութիւն : Առեղու իր ըս-
քանչցած անձին ջանագով կը կանգնի :
Առավետ իր ճանչցած ու փորձած անձին
պաշտպանութիւն չըներ , և անձեակոն
բարեկամութիւնը ազդային օդտին կը զո-
հէ : Առանի սարսափելի անօրէնութիւն
կիսայ ըլլալ : Բայց Առաջնորդ յանցանցը
մինակ առ չէ : Իրիկունը այրածը տա-
տուն կը պաշտէ ալ : Հաճի Աիրական
առաջ վար գարեկերէ ու հիմա պաշտ-
պանութիւն կընէ եղեր անոր : Ե՞րբ ,
ուր ակել , յայանի չէ : բայց բեկերէ է Առ-
շաբախին ծանուցած Աշետեսոյն Առավետ ալ
Գեր . Եղեսեան եղիսկոպոսն է եղեր :

Առեղու որչափոր Պանտրմայու խը-
ռովութեան յանցանքը ազդային կառա-
վարութեան վրայ կը ձգէ նէ ալ , ին սոսորէն
փափակչ ան է որ ժողովրդու ուշեային իւսունա-
րունիւնը անլուգանելք սիրայու իսորուծ իսո-
ւունին իրարու հետ , ինչու որ ազդային կա-
ռավարութեան վրայ եղոզերը որդոց
որդի ժառանգութեամբ ազգին վրայ տի-

բող իշխաններ ըլլալով, իրենց բանու-
թիւններովն ու հարսատ հարսութիւննե-
րով ժողովրդեան ատելի եղած են, եւ
ժողովուրդը կարող չէ զանոնք՝ եթէ ու
ուզած ժամանակը, գոնի երկու տարին
անդամ մը փոխելու հւ իր ուզած ան-
ձինքն ընարելու :

զարչակներ ամեննեւին . մէկ զրօշակի տակ միշտ այն կը պատերազմի . եւ այնչափ որի ու անվեհեր զօրական մըն է որ իր զրօշակը պատառ որսառա . եղեր է թշնաւոյննետերին , եւ ին արի սիրաերը լքած են եղեր զայն զրօշակը : Մասիսը պարտաւորութեանց կապերու մէջ կաշկանդեալ կը թափառի եղեր . բայց Մեղան ազատ է եղեր . որաբառուորութեանց կապերէ . վասն զի ուրիշ երկրի , ուրիշ կառավարութեան եւ ուրիշ օրէնքներու ներքեւ կառըրի , եւ յատակ արածնութիւն ստացած է բերնին եկածը ազատութեամբ ուուրս տառու :

Ապրելի է որ մեր ազգոյ ընթերցող-
ներն այս խմառավակց խօսքերը փափուկի
մը՝ զառանցանք կտրծելովք Եղորովի
Ճանձին առակը միացերնին բերեն-
րայց կը սիստին։ Ասոնք բահասուղծու-
թի շահութակ Ունչեակին ու Հայուանի

կան շշմարտութիւններ են որ հասարակ
տրամադրանութեան կանոններու նեղքիւ
էն ենուա մասն ոկ առաս մորի մը ա-

շոթնէ որ իրեն նտառակ գրած է Հայոց աշխարհին վրայ ամբողջունութիւնները հարսաահարութիւնները եւ ուրիշ տմեն տեսակ անիրաւութիւնները բնաշխնչընել :

թէ իր խայթոցը Առաջախի դաւազանին գօրութիւնը ունի, ուր որ դպչէ հրարաշք կը կատարէ : Ո՞նք Ճանձիւ տառածին երկրպագուներէն չըլարվ այսպիսի հրաշադործութեան մը չենք կրնար հաւատալ . ընդհակառակն մեր բանականութեան իրաւունքը զործածիրգ՝ կը ծիծաղինը այն նորաձեւ իմաստուններուն փայ, որ ազգին վեճակին ու պիտօքը չճանչնալով՝ եւ հստաւորնեւ ու անհարդ չկրնալով որոշել, չնչն մուկեր ծնանող լեռներու պէս ունայն աղաղակներով իրենց կոկորդը կը պատահեն եւ ազգին ալ զրոխը կը քաւունեն :

Եղիշաբեն մեր արդոյ թղթակիցն
հասեւալ բերիսակի Ըստերը և դրէ
մեզ :

“ Աքրկար ժամանակէ՞ի վերքաղաքա
մէջ կանոնաւոր գլորց կոմմանութեարան
մէ հաստատելու համար մեջ բայեկնամ
տաւածնորդ Գեր . Տ. Ատաթէսս սուլլի
հայրը կըմուածէր, և քանիքանի անզամ
ընկերութիւններ հաստատելով՝ աշխատա
էր այսպիսի ազգ օգուտ հիմնարկութիւն
էր այսպիսի ազգ օգուտ հիմնարկութիւն

մալընելու, բայց առ զւօյս թեալչաց աղքա-
տութիւնը եւ ընդհանուր անուսած մնու-
թիւնը արգելք կը լար Գեր . Սուրբ
Հօր բաղձանքին կատարմանը :

“ Արդ, ուրախ սրաիւ կը փութամ
Ֆանուցանելթէ վնրին Կախախնամու-
թեան այցելութիւնը հաճնցաւ մեղ տլ-
անմխիթաք չժողվլու այս մտաին, եւ
Գեր . Կոսանորդ Հօր ալինիւ փափաքը
լիցընելու կարող բարերար ձեռք մը յա-
րոյ :

“ Այս անքնէ առժականիւ . . . աշ-
տեսի Յօհան աղայն Ապահնեան՝ ազգա-
խամ մեծանուն իշխանիս , որ երկար
ժամանակէ Կ'վեր խւր սիրելն ազդին յի-
շտակաց արժանի . բարեբարութիւն մը

ընելու գիտաւորութիւն ունենալով՝ այս
օրերս Գեր. • Առաջնորդին խորհրդոված
որոշեց՝ քաղաքիս մէջ արդէն գտնը փած
զպլատան ծախքը հոգտէ դառ՝ յատուկ
ուսումնարան կամ Ցնմարան մը եւ աղ-
ջականց համար ալ գորոց մը բանալ՝ թո-
լոր ծախքը իւր քսակէն հատուցանելով.
եւ ասոնց անխափան յարաւեւութեանը
համար ալ խոսացաւ իւր ստացուած-
քէն վաւերական մուրհակներով հատ-
ուտուն եկամաւաներ կատել, որորիս զե-
իւր վախճանէն ետքն ալ օրդեսց յրգի
գործառուներուն ծախքը հատաստուն
կերպով հոգացմի : Այս որոշման փրայ
ուսումնարանը բացիկիով քառասուն ու-
շնմազացը ընտրվիցան ուսման համար,
եւ ասոնց ուսուցիչ կարգեցան Աբրմիր-
ցի Տէր Խարսիլ ուսումնական քահա-
նայն եւ Մարզուանցի տիրացու . Խար-
սիլ ուսումնական վարժապետ, որոնք քը-
րիսաննետին վարդապետութիւն, քերտ-
կանութիւն, աշխարհադրութիւն, թը-
ւաբանութիւն եւ ձայնաւոր գոս կու-
տան ։ ,

Եսյա աղբասիրական բարեբարութեան
գործին վայօք ամենապատիւ Արրաջան
Պատրիարք Հօր ալ անգեհութիւն դր-
ված ըլլալով, ‘Եղին Արրաջնութիւնն
օրհնութեան կոնդակ մը խրկեց Անծա-
պատիւ Խոյանեան Ամաչուեսէ Հօհան

۱۰۷

Եսզշտաէն եկած վերոյիշեալ բերկ-
րակի լուրջը միաքերնիս կը ձգէ ասկէց եօ-
թն-ութ տորի առաջ յիշեալ քաղոքին
մէջ որտառհած խռովութիւնը՝ որ Պան-
արմայի անցքերուն դրեթէ յար եւ նը-
մանն ըլլալուն՝ արժան կը համարինք հա-
մապատճեն համարէ:

1852ին՝ ազգային կառավարութիւնը
նը Գաղատիոյ եւ Եղողջատու առաջնորդ
Տ. Մատաթէս խոհական եւ բանիքուն
վարդապետը Մշոյ առաջնորդ անուանե-
լով՝ Եղողջատու առաջնորդութիւնը ու-
րիշ վարդապետի մը յանձնեց։ Այսնոր
առաջնորդը՝ Եղողջատ երթալուն որէս՝
ռամպավորութիւն հաստատելու ելու,
եւ որպէս թէ ժողովրդեան իրաւունքը
պաշտպանելու մտօք՝ տեղեոյն երեւելիք-
ներուն հնա աւրլիցեցաւ, զինուորա-
պէս Ապանեան Մահսեսի Յօհան ա-
զային հետ՝ որ Պողոսու գաւառին ա-
ռաջին հարուանէ, եւ մեծ համարում՝
ու ազգեցութիւն ունի նաև տաճկաց
առջեւ, որոնք զանիկայ Հայոց ազգին
իշխանն ու պաշտպանը Շահցածք ըլլալով,
իշխոր հս անոր՝ սիրով ու ակնածութեամբ
կը վարդին հայ ժողովրդոց հետ։ Ժո-
ղովուրդն ալոր վերջին ծայր ռամփի է եւ
աղքատ՝ իրեւ Հայը եւ պաշտպան կը
յարգէ զայն։

Ասոր առաջնորդը Ամհամակի է Յօ-
հան աղան խոնարհեցընել եւ իր կա-
մացը հպատակեցընել ուղելով՝ յաջո-
ղելու համար միամիտ ժողովուրդը ուղը-
կը հանե՛ սարսափելի ամբատանութիւննե-
ներ ընելով անոր վրայ . եւ ահա համեմէ
ետեւ բողոքոյ մահակընել Պատրիար-
քարան թափիկ կակախն :

Ըզգային կոռագարութիւնն հաս-

կընալով որ զբառութեան պատճառն առաջնորդն էր, Ա. Պօլիս կը կանչէ զանիկաւ Ա տրդապեալ Ա. Պօլիս կուղայքսան երսուն մարդ ալեան բերիլով, ու բանք Եսողառու ժողովրդեան կողմէն լիազօր երեսփոխան ընարքվեր ենին, եւ հոս կոիր աւելի կը մեծնոյն Ճողո-

վրդեան երեսփոխանինից արգարութիւնն
կը գոչեն Մահակոփ Յօհան աղոյին ըլլի-
նութեանցն ու Հարստահարութեանցը
դէմ, անօր Եղաղթառին վերնալը եւ ա-
ռաջնորդին վերահաստափեց կը խինդ-

բաշակարության վեհական գործությունները և առաջարկելու աշխատանքները կամ ուղիկ բլբարու այնեւ պիսի անձինք՝ որ կաթողիկոս թեան անուշնըն անգամ լսուծ չունին : Այս ժամանակները ազգային կառավարութիւնը զըլլ խուռոր յանցանքը եւ ապացոյցներ փնտուած ու չկրցաւ գանձնել : Բայց ժողովրդան բարիութիւնն իջեցընելու համար՝

զրեց Առաջանուի Յօհաննապատճենն որ աղքային գործերու չխառնըվէ : Յոպպասու-առաջնորդութիւնն ալ վերսաբին արժա-նապատիւ Տ. Առաթեսս վարդապետին յանձնեց, որն որ իր Խաչկանութեամ-րեն ու հանձարեզ ջանքավ յաջողեցաւ-ժողովրդեան սիրտն իջեցընելու և իր-ոսովութիւնը հանգտարելու : Հատ չան-ցաւ, ժողովուրդը վերսաբին Առաջանուի Յօհաննապատճեն զիրկին իշնալով սիրտն առաւ և անոր պաշտպանութիւն ու խը-նամքը ինդրեց աղքային դործերու մէջ, և մինչեւ ցայսօր ոչ գդոհութիւն եւ-

ոչ դանդառ մը լսված է Ծաղկառաւ, ժու
զովքից էն :

